

Všimli ste si to cudné mlčanie mainstreamových médií o prieskume, ktorý zaznamenal rekordný prepád dôveryhodnosti slovenskej prezidentky? Pýta sa politológ Eduard Chmelár

- CZ24 News | 15. listopadu 2022

SLOVENSKO: Všimli ste si to cudné mlčanie mainstreamových médií o prieskume agentúry Median SK, ktorý zaznamenal rekordný prepád dôveryhodnosti slovenskej prezidentky? Politický komentátor Eduard Chmelár áno a venoval sa tejto téme vo svojom príspevku

Na snímke prezidentka SR Zuzana Čaputová na podujatí s názvom Promoting climate change education organizovanom prezidentom Rumunska Klausom Ioannisom a predsedom vlády ČR Petrom Fialom počas Klimatickej konferencie OSN COP 27 v egyptskom Šarm aš-Šajchu

Podľa Chmelára väčšina médií prieskum obchádzala alebo ho dokonca ani nezaznamenala. "Pritom dôležité nie sú len samotné čísla, podľa ktorých Zuzane Čaputovej dôveruje už len 37 percent občanov a vyše 54 percent jej nedôveruje. To znamená, že za dva roky jej klesla podpora verejnosti o polovicu a padá rýchlejšie ako Andrej Kiska v tom istom období. Dvorný politruk RTVS Radoslav Štefančík sa pokúsil toto fiasko zakryť alebo bagatelizovať trápnyim tvrdením, že je to preto, lebo

pani prezidentka stojí na strane pravdy... No, Štefančíkova zaujatost a náklonnosť liberálnym politikom je všeobecne známa, ale s takouto mentalitou, kedy tým, ktorí majú moc, prisudzuje aj pravdu, by sa uplatnil skôr za Gottwalda... Alebo sa vracajú staré časy?"

Chmelár sa v statuze zameral na skutočné príčiny, prečo Čaputovej popularita letí strmhlav dolu. Prelomovou udalosťou bolo schválenie vojenskej dohody s USA.

"Hoci to bola prezidentská zmluva, Zuzana Čaputová o nej celé mesiace zbabelo mlčala, odignorovala výzvy právnických autorít, ústavných sudcov, bývalých štátnikov i občianskej verejnosti, aby dala sporný text posúdiť Ústavnému súdu SR a po veľmi pochybnom schválení parlamentom (kde sa na poslednú chvíľu obchodovalo s každým hlasom) vytvorila svetový rekord v rýchlosti podpisu nejakej legislatívnej normy. Tam sa to zlomilo, odvtedy padá. Časť ľudí akoby vtedy precitla, a preto aj najväčšie výhrady voči jej pôsobeniu sú dve: že nepomáha ľuďom a čo je najzávažnejšie – že polarizuje spoločnosť," vysvetľuje a dodáva:

"Hoci jej médiá všemožne pomáhajú a vytvárajú falošný obraz, aká je úžasná, ľudská a vrelo vítaná, ona sama mala interné prieskumy, ktoré jasne signalizovali ohrozenie jej znovuzvolenia a začala robiť podľa mňa dosť chaotické a nesystémové kroky, ktoré mali za cieľ opätovne zvýšiť jej popularitu. Urobila však zásadnú chybu. Po odchode Mariána Leška z Prezidentského paláca nechala jednu z kľúčových funkcií v jej tíme – politického poradcu – neobsadenú a nahradila ju človekom z PR agentúry. Jej už aj tak dosť slabý politický výkon sa úplne vytratil a namiesto toho sa jej pôsobenie začalo ponášať na osobnú kampaň. Tvrdenie zaujatých politológov, že pokles jej dôveryhodnosti súvisí s tým, že nie je populistická, je preto úplne do popuku. Prosím vás, čo iné je ustavičné objímanie stareniak a detičiek ako čistý populizmus? Toto nejako súvisí s jej ústavnými úlohami? Zuzana Čaputová tento rok nerobí prakticky nič iné ako populistickú kampaň na svoje znovuzvolenie."

Ďalším nevhodným krokom podľa Chmelára bolo, že sa politicky vyhranila, otvorene sa prihlásila k liberálom, dlhodobo pretláča agendu Progresívneho Slovenska, za svojho poradcu pre ekonomiku si vybrala symbol ekonomickej vlastizrady, extrémneho neoliberalu Ivana Mikloša a na verejnosti tvrdo pretláča liberálne témy. V zahraničnej politike sa úplne podriadila záujmom USA, a to nielen na úkor štátnych záujmov Slovenskej republiky, ale aj tvrdého jadra EÚ. Toto všetko spôsobilo, že sa väčšina občanov Slovenska necíti byť touto hlavou štátu reprezentovaná.

Komentátor tvrdí, že Zuzana Čaputová rozdeľuje spoločnosť vo všetkých dôležitých hodnotových otázkach. "Čo ma však znepokojuje najviac, je jej posadnutosť témou presadenia cenzúry. Spomína ju všade: od Európskeho parlamentu cez vyhlásenia z Prezidentského paláca až po dnešné vystúpenie na Paneurópskej vysokej škole. Bolo obzvlášť absurdné, že na konferencii o slobode prejavu, pred študentmi žurnalistiky a mediálnej komunikácie, v predvečer výročia Nežnej revolúcie, opäť požadovala „reguláciu sociálnych sietí“. Jej opakovaná demagogická hláška **„čo platí offline, malo by platiť aj online“** je v rozpore s navrhovaným zákonom, ktorý ona sama vášnivo podporuje a ktorý predpokladá zablokovanie webov a konkrétnych osobností. Toto totiž doteraz „offline“ neplatilo. My totiž máme zákony – od úsvitu ponovembrovej demokracie – ktoré trestajú osočovanie, nebezpečné vyhrážanie sa, šírenie národnostnej, rasovej či náboženskej nenávisti, ale len INDIVIDUÁLNE prípady, každý osobitne. S demokraciou je nezlučiteľné, aby boli vymazávané celé médiá a umlčované osoby vo všeobecnosti. Zuzana Čaputová tak podporuje extrémny centrizmus, ktorý autoritatívne potláča slobodu. Jej otvorené nadržanie takýmto tendenciám a jej ďalšie pôsobenie na poste hlavy štátu je preto hrozbou pre demokraciu."

Podľa Chmelára dnes treba vyzdvihovať niekoho úplne iného – Eugena Gindla. "Eugena v posledných rokoch trápila nielen tá nerozoznatelná zmes právd, poloprávd a lží valiaca sa verejným priestorom (volal ju čalamáda), ale predovšetkým absencia skutočného dialógu v našich médiách. Pritom prvá

požiadavka protestujúcich študentov z roku 1989 bol DIALÓG. Dnes držitelia novej moci arogantne odkazujú verejnosti, že s „dezolátmi, putinofilmi, opicami atď.“ (nebudem v tom výpočte nadávok na oponentov radšej pokračovať) sa nediskutuje. Mainstreamové médiá útočia už dokonca aj na svojich konzervatívnych konkurentov, ktorých nemožno nazvať „dezinformačnými“, len majú iný pohľad na svet,” píše komentátor a dodáva, že preto treba obzvlášť vyzdvihnúť síce ojedinelé, ale o to odvážnejšie hlasy z liberálneho prostredia, ktoré začali pochybovať, či je nasadený cenzúrny kurz tou správnou cestou. Známou filmárku Zuzanu Piussi zarazili slová prezidentky Čaputovej pri preberaní Ceny slobody v Nemecku, ktorá odsúdila „naivitu niektorých súčasných demokratov“ a ich **„váhanie, či treba regulovať sociálne médiá“**. Zuzana Piussi rázne odpovedá, že žiadnu slobodu prejavu obmedzovať netreba a že je to cesta do pekla.

Významná psychiatricka Andrea Platznerová si zasa v tejto súvislosti položila veľmi správne otázky: „Nezabíjame aj odstránením preukázateľnej lži nakoniec pravdu, ktorá nám bude chýbať do obrazu sveta, do úvah o tom, čo a ako robiť, aby sa žilo dobre? Nezabíja cenzúra klamstva pravdu, pravdu o pravdách a klamstvách, pravdu o tom, že také klamstvo existuje, že sú ľudia, ktorí takú lož z nejakého dôvodu vymyslia, a ďalší, ktorí takej lži z nejakých dôvodov veria a šíria ju? Nebude nám pravda o klamstvách chýbať do celkového obrazu sveta? Nevrobíme si cenzúrou lží svet síce snád bezpečnejší, ale nepravdivý, čiže v konečnom dôsledku rovnako nebezpečný?... Ja jednoducho chcem vedieť aj o názoroch trolov, aj proruských, aj antidemokratických, chcem mať predstavu, či sú, koľko asi, ako argumentujú... Chcem vedieť, že sú ľudia, ktorí veria na kovidové sprisahanie, na akékoľvek sprisahanie. Chcem počuť aj klamstvá – pretože sú súčasťou pravdy o svete. Pretože vymizíkovanie zo sveta klamstvá by znamenalo vytvárať lživý obraz sveta. Trvať nekompromisne na pravde vedie k nepravde. Vy si naozaj nepamätáte, ako sme za socializmu všetci verejne klamali, keď sme nesmeli otvorene hovoriť, čo si myslíme, pretože sme si mysleli protisystémové veci? Je to iné, pretože vtedy protisystémové veci boli morálne správne a teraz sú amorálne? Nemôže to byť za rok inak? Ja ten lživý spôsob existencie v mene jedinej prospešnej pravdy nechcem späť.“

Zdroj: FB Eduard Chmelár